

REGIO 7

22/07/2012

Més de 300 veïns i 45 entitats prenen part en el 'lipdub' de la Seu d'Urgell

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ La Seu d'Urgell viu avui un dels actes populars, a priori, més massius per promocionar turística-ment la ciutat. Més de 300 perso-nes i 45 entitats prendran part en l'enregistrament del *lipdub* que ha de captar i explicar al món l'es-sència de la capital urgellenca. Després de l'assaig general que es va fer dimarts, els protagonistes del vídeo estan citats a les cinc de la tarda de diumenge a la plaça dels Oms. Tan sols l'assaig general ha permès que la regidora de Parti-cipació Ciutadana, Meritxell Pla-nes, copsés que, tal com preveia, una activitat d'aquest tipus no tan sols promociona la ciutat sinó que alhora cohesiona els veïns. Les entitats i particulars que hi pren-dran part han estat coordinats per una comissió, que també ha pro-mogut la realització d'una samar-reta que s'ha de lluir en l'enrègis-trament. La samarreta, amb el lema «Viu la Seu a la teva manera», ja es pot comprar a l'Espai Er-mengol. De la mateixa manera que va passar a Puigcerdà, es pre-veu que l'enregistrament del *lip-dub* -una seqüència continuada seguint el ritme d'una cançó- comportarà una gran feina de co-ordinació pels carrers del centre.

SE6145

23/07/2012

La Seu programa xerrades sobre el món del formatge amb productors

REDACCIÓ I LA SEU D'URCELL

■ La Seu ha celebrat aquesta setmana la segona sessió del cicle «Parlem de Formatge», que va estar protagonitzada pels elaboradors de la formatgeria Serrat Gros d'Ossera. L'artesana Mercè Lagrava va explicar als participants la història de la seva formatgeria així com els cinc tipus de producte que fa. L'activitat l'organitza l'Espai Ermengol de la ciutat per aprofundir en l'especialització en el formatge de la capital urgellenca. La pròxima sessió es farà el dia 23 d'agost. En aquesta ocasió guiarà l'acte la formatgeria Mas d'Eroles.

REGIO 7

23/07/2012

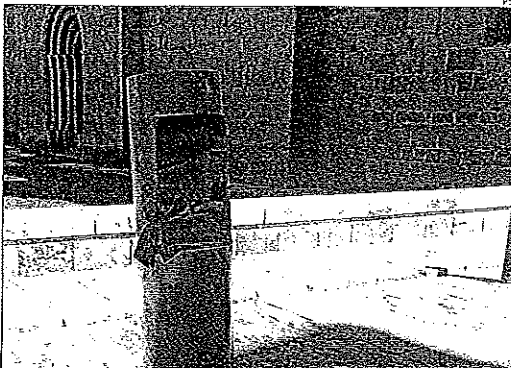
El PSC de la Seu demana al govern que retiri els semàfors del centre

M. S. I LA SEU D'URGELL

■ El grup municipal del PSC- Progrés a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell ha demanat al govern de CiU que retiri els semàfors i la resta d'elements del mobiliari urbà com ara pilones que el consistori va instal·lar al carrer Major l'any 2005. El grup de l'oposició considera que ara per ara porten més problemes que no pas beneficis.

Segons el grup de Progrés, aquest sistema de regulació del trànsit no tan sols va resultar molt car, amb un cost inicial de 60.000 euros, sinó que després ha resultat que el seu estat de deteriorament ha obligat a l'equip de govern a reparar-lo constantment i, per tant, a invertir una quantitat que a dia d'avui ja assoleix els 100.000 euros.

Davant d'aquesta situació i del fet que els semàfors tornen a estar espallats, el grup municipal a l'oposició ha instat el govern a retirar tant els semàfors com les pilones. El grup que encapçala Òscar Ordeig ha argumentat que

Un dels semàfors malmesos que regulen el trànsit al carrer Major

l'objectiu municipal de fer de la Seu una capital turística del Pirineu topa amb la imatge que actualment ofereix el carrer Major.

En aquesta línia, Ordeig ha assenyalat que «cal ser més sensible amb el centre històric i el manteniment dels espais públics. Fa set

anys que aquestes pilones porten problemes i són caríssimes, per aquest motiu proposem treure-les». Ordeig ha afegit que una ciutat amb vocació turística ha de buscar l'excel·lència, cosa que passa per «cuidar els detalls, i sobretot l'entorn de la catedral».

20 ANYS DE BARCELONA 92

5

El Parc del Segre de la Seu d'Urgell es va guanyar el respecte i l'admiració del món olímpic al llarg dels dos dies que va durar la competició d'eslàlom, per la perfecció del canal d'aigües braves. Marc Vicente i Pere Guerrero van ser la representació lleidatana.

Medaller molt repartit. Txecoslovàquia, Alemanya, Itàlia i els Estats Units es van endur les quatre medalles d'or que estaven en joc al Parc del Segre de la Seu d'Urgell, en una competició que va rebre tots els elogis dels participants, especialment pels innovadors remuntadors mecànics, que van ser la gran sorpresa per als palistes.

JOSÉ CARLOS MIRANDA
| LA SEU D'URGELL | Si el dijous 29 de juliol del 1992 a la Seu d'Urgell ja no hi cabia ni una agulla amb motiu de la desfilada inaugural de la competició d'aigües braves, l'endemà, als entrenaments oficials *non stop*, al Parc del Segre es fregava el ple absolut. De fet, la mitjana d'espectadors va ser de 4.000 tots els dies de competició i tot va funcionar a la perfecció. Els 700 voluntaris —500 d'ells de l'Alt Urgell— es van cuidar que res no fallés igual com el prop d'un miler de responsables de les proves en les seues diferents àrees. Com no seria d'atractiva la cosa que fins i tot el llavors bisbe de la Seu, Joan Martí Alanís, va complir amb els requisits per acreditar-se i no es va perdre detall de la festa esportiva, que va comparar amb la que es descriu al capítol IV del llibre de l'Apocalipsi.

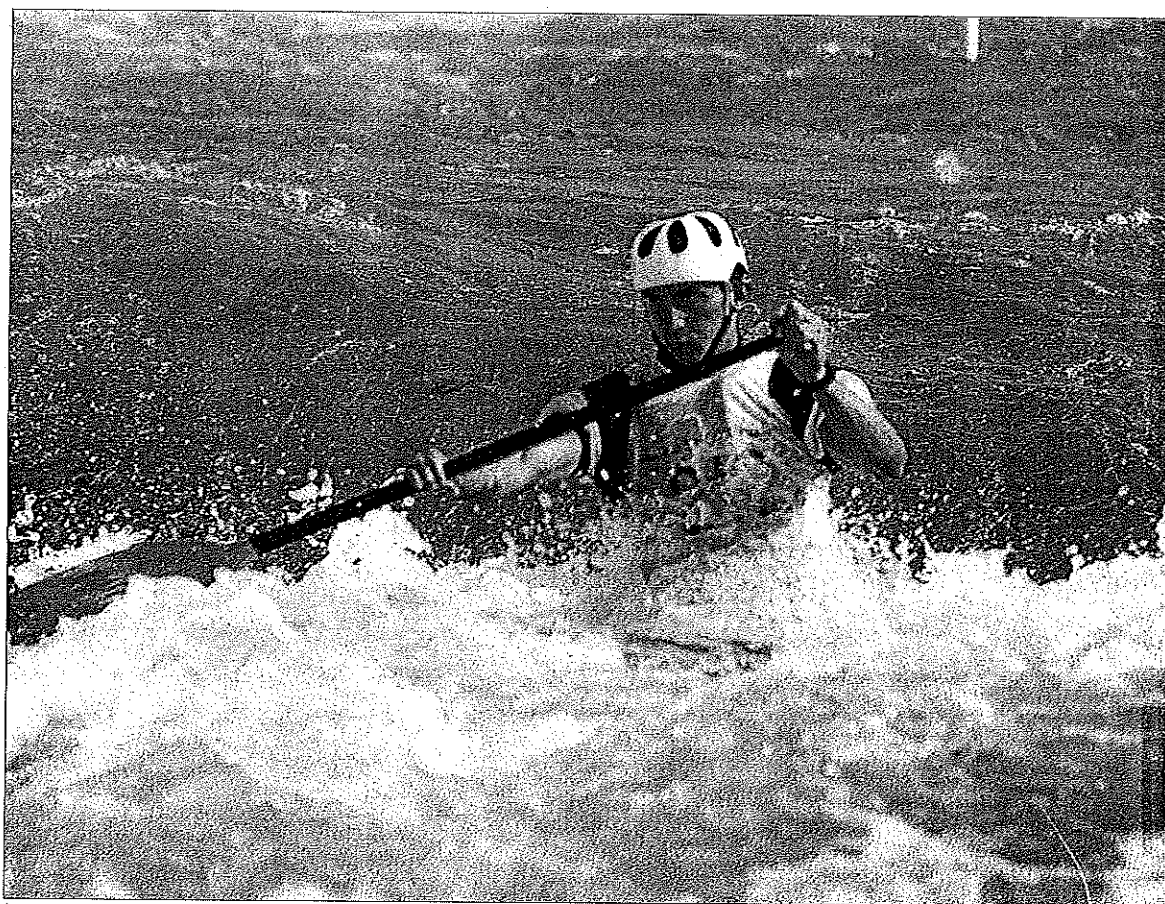
Hi havia expectació per veure com es desenvolupava una modalitat olímpica que havia debutat en els Jocs Olímpics de Munich 72 i que no tornava al calendari olímpic fins llavors, vint anys després. No hi va haver problemes. Tothom va donar al Parc del Segre matrícula d'honor, tant pel traçat com per la duresa, accessibilitat, cabal, comoditat per a jutges i espectadors i, sobretot, l'enginy dels remuntadors que permetien als participants tornar al canal d'escalfament una vegada finalitzat el seu descens. De fet, la cosa va anar tan bé que les aigües braves repetirien quatre anys més tard a Atlanta 96. El mal és que després d'aquesta cita, no tornarien a ser olímpiques de ple dret fins a Pequín 2008 i ara a Londres 2012.

Els àrbitres, de Lleida

Si en el pla competitiu Lleida va estar representada a la Seu d'Urgell pels palistes locals Marc Vicente i Pere Guerrero, on es va brillar amb llum pròpia va ser en l'estament arbi-

Els herois de la Seu

Els palistes lleidatans Marc Vicente i Pere Guerrero van ser la representació lleidatana

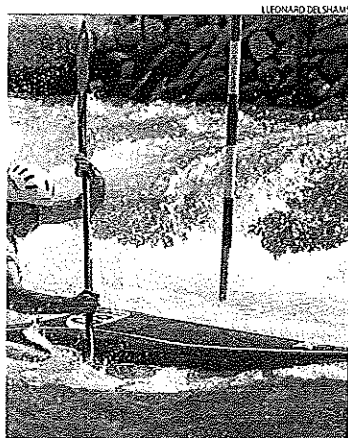

Exit redó. La meteorologia també va ajudar que la competició d'eslàlom d'aigües braves fos un complet èxit i que repetís 4 anys més tard a Atlanta. Després d'un parèntesi, les aigües braves van tornar a Pequín 2008 i estaran també en els Jocs de Londres que comencen aquesta setmana.

La palista alemanya Elisabeth Micheler va passar a la història per haver aconseguit el primer or a la subseu olímpica de la Seu d'Urgell en la modalitat de K-1 femenina

La resta de les medalles olímpiques de la Seu van ser per al txec Luka Pollert (C-1), l'italià Pier Paolo Ferrazi (K-1) i la parella americana Strausbaugh-Jacobi en C-2

Lleida es va deixar notar a la Seu d'Urgell a l'aportar 16 dels 25 àrbitres internacionals que van jutjar la competició, entre ells el director tècnic i el director de recorregut

Gran resposta del públic. El Parc Olímpic del Segre de la Seu d'Urgell va registrar una mitjana d'assistència, en els seus dos dies de competició, més l'anterior dels entrenaments non stop, de 4.000 espectadors, cosa que pràcticament va suposar un ple al cent per cent de la seua capacitat.

tral, ja que vam aportar 16 dels 25 jutges internacionals que van controlar la competició. A saber: Ramon Ganyet, director tècnic; Francesc Ganyet, director de recorregut; Joan Puig, jutge de sector; i Amadeu Nadal, Joan Gómez, Carmen Sala, Ignasi Badia, Ramon Clerco, Lorenzo Cervelló, Vicente Morea, Albert Arellano, Jordi Pinyol, Matilde Martínez, Josep Sansa, Josep Maria Villarubla i Antonio Gómez Vidal, jutges de porta.

Es va pagar la novatada

En l'aspecte esportiu la selecció espanyola que dirigia el francès Jean Michael Prono, que estava concentrada a la Seu d'Urgell des de feia mesos per adaptar-se al Parc del Segre, no va tindre gaire sort. Es va acusar la pressió de competir a casa i es va pagar una mica la novatada i la inexperiència, amb uns resultats més aviat discrets.

En la prova de K-1, que va obrir la competició el dissabte 1 d'agost, Maria Eizmendi va acabar al lloc catorzè i Cristina Martínez (a la foto superior atenent les instruccions del seleccionador abans de sortir al canal), va ser dissetena.

Aquell mateix dia, amb un suport sensacional del públic, van competir Marc Vicente i Pere Guerrero, les dos opcions lleidatanes en els Jocs. Van acabar als llocs 24 i 28, respectivament, entre els aplaudiments dels seus incondicionals. L'endemà, diumenge, amb els espanyols absents en la prova del C-2, Espanya va remar en el K-1 homes amb la plaça 22 per a Xavier Etzaniz, ara seleccionador, i la 35 per a José María Martínez.

Això sí, malgrat els resultats, ningú no va perdre la moral. Es va valorar molt positivament l'experiència viscuda i es van citar mútuament per a Atlanta, al cap de quatre anys, per millorar la classificació. Però aquesta ja és una altra història.

Samaranch. El president del COI no va voler perdre's la competició a la subseu de la Seu d'Urgell. Va estar acompanyat pel president de la Federació Internacional, Sergio Orsi, i el de l'Espanyola, José Perurena.

LES FRASES

Rei Joan Carles

■ "El Parc del Segre és únic, fantàstic, i vull fer arribar la meua més sincera felicitació als que l'han fet possible."

Joan Antoni Samaranch

■ "Això de la Seu ha estat una cosa extraordinària, perfecta i gràcies al seu èxit, l'estiòm serà olímpic a Atlanta 96."

Jordi Pujol

■ "Després d'haver vist aquest Parc del Segre, Catalunya ja no té cap excusa per no augmentar el seu nivell en algunes branques."

Narcís Serra

■ "La visita del Rei és un gest de suport a l'esforç de la Seu d'Urgell per dotar-se d'aquestes instal·lacions i fer-ho amb tanta intel·ligència."

Pasqual Maragall

■ "Igual com Barcelona, la Seu d'Urgell ha sabut aprofitar els Jocs per fer una transformació urbana extraordinària."

Sergio Orsi

■ "La Seu d'Urgell ens ha sorprès a tots al fer un Parc del Segre tan perfecte, aprofitant al màxim el pressupost concedit. Excel·lent."

LA CLAUSURA

La nit en què Coby ens va dir adéu sobrevolant l'estadi olímpic

■ Si la cerimònia inaugural dels Jocs va ser certament espectacular amb La Fura dels Baus, Montserrat Caballé, Plácido Domingo, Teresa Berganza, Cristina Hoyos, Jaume Aragall, Josep Carreras i Alfredo Kraus, la de clausura no es va quedar enrere.

El 9 d'agost, amb 70.000 espectadors a la grada i 3.200 milions d'espectadors per televisió, l'Estadi Olímpic es va vestir una altra vegada de gala per veure com Coby, en un majestuós vaixell, es perdia al cel de Barcelona.

Gairebé sense temps per assajar, ja que l'estadi estava ocupat per la mateixa competició, El Tricicle, Comediants i la seua al·legoria del foc i la Guàrdia Urbana de Barcelona a cavall van posar fi a uns Jocs inoblidables amb els atletes ballant en la gespa amb les rumbes de Peret, Los Amaya i Los Manolos amb el ja clàssic *Amics per sempre*.

SÁBADO 22 DE JULIO DE 2012 **la Mañana**

BALONCESTO

Bartonova ficha por el Cadí ICG

LA SEU D'URGELL • El Cadí ICG Software confirmó ayer la llegada de la checa Katarina Bartonova como nueva jugadora del conjunto de la Seu d'Urgell para la próxima campaña. La base Katarina Bartonova de 22 años, 1,74 de altura y experiencia internacional a pesar de su juventud, será la encargada de dirigir el juego del Cadí en la Liga Femenina. Internacional en todas las categorías, Bartonova formará parte de la selección de su país que jugará los juegos olímpicos de Londres. La jugadora, que ha estado en el mejor equipo de su país en las últimas temporadas, el USK Praga, ha acumulado títulos y participación en la Euroleague.

BÀSQUET LLIGA FEMENINA

FIBA EUROPE

Bartonova, amb la pilota, durant un partit amb la selecció.

El Cadí fitxa l'olímpica txeca Katerina Bartonova

REDACCIÓ

LA SEU D'URGELL | La base txeca Katerina Bartonova integrant de la selecció olímpica a Londres, formarà part de la plantilla del Cadí ICG Software la pròxima temporada. Bartonova, de 22 anys i 1,72 metres d'alçada, ha estat internacional en totes les categories i és una de les millors promeses del bàsquet europeu. Nascuda a la ciutat de Pardubice, es va formar al Hradec Kralove, on va jugar del 2005 al 2008, i posteriorment va militar a l'USK Praga, equip amb el qual ha guanyat la Lliga i ha participat en l'Euroliga femenina.

Amb l'arribada de Bartonova, el Cadí compta ara amb set jugadors després de les incorporacions d'Aja Parham, Marlou de Kleijn i Georgina

Bahí, i les renovacions de Cristina García, Tania Pérez i Andrea Oravcova. El cos tècnic del club de l'Alt Urgell continua negociant amb diversos jugadors per completar el joc interior de cara a la pròxima temporada.

La FEB en convoca una del planter

■ La jugadora del planter del Sedis, Anna Palma, ha estat convocada per la Federació Espanyola de Bàsquet per participar en el Campus de Talents que organitzarà, del 3 al 6 d'agost, a Guadalajara. Palma es va proclamar campiona d'Espanya de mini-bàsquet amb la selecció de Catalunya.

la tribuna

El nou Museu dels Dinosauris de Coll de Nargó

La població acull un dels tres jaciments d'ous de dinosaures del món de més magnitud

JORDI PASQUES

Divendres a darrera hora de la tarda, al bell mig de la vall de Sallent, el geòleg Jordi Galindo, conservador de l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont, passava revista a l'indret conegut com a Mirador del Cretaci, a Pinyes. Es tracta de l'espai a l'aire lliure que forma part i ha complementat els darrers quatre anys la sala d'exposicions Límit K-T, el primer Museu dels Dinosauris de Coll de Nargó, encabit amb il·lusió i esperit divulgador a la rectoria de Coll de Nargó. La sala K-T, que servia per explicar el moment de la història de la Terra en què es van extingir els dinosaures, fa 65 milions d'anys, just en el pas del cretaci al terciari, ja no existeix, perquè s'acaba d'enllestir el nou Museu dels Dinosauris de Coll de Nargó; un espai i il·luminós edifici, dissenyat per l'arquitecte urgellenc Àngel Tuset i construït al davant mateix de l'escola municipal i de les piscines, amb molt

EL PALEONTÒLEG MIQUEL CRUSAFONT, MORT EL 1983, VA FER UNA TASCA PIONERA I ENGRESCADORA

més espai per poder mostrar la riquesa paleontològica d'aquest municipi de l'Alt Urgell que té escrit el seu nom entre les tres primeres localitats mundials pel que fa a la magnitud i la importància científica dels jaciments d'ous de dinosaures.

Aquest dimecres vinent, el nou museu serà obert al públic i ho farà mostrant per primera vegada una de les postes d'ous fossilitzats més gran que s'ha trobat i extret a la vall de Sallent: una posta de 28 ous, dels quals se'n poden veure 26 clarament, gràcies als treballs de consolidació i restauració que han fet els tècnics de l'Institut Català de Paleontologia, que porta el nom de Miquel Crusafont, el reconegut paleontòleg de Sabadell fundador del primer Institut de Paleontologia, ara integrat en l'ICP. Miquel Crusafont, que va morir l'any 1983, va fer una tasca investigadora pionera i engresca-

dora. Amb ell i darrere seu, a l'Institut Crusafont hi han treballat gent de vàlua, com ara el Josep Vicenç Santafé, jubilat poc després de les primeres campanyes catalanes de recerca a Coll de Nargó, a final de la dècada dels anys noranta, però encara amb els ànims i el mestratge per ensenyar-nos a llegir sobre el terreny, geològicament tan ric de la vall de Sallent, els vestigis dels dinosaures i el seu entorn. Altres científics de renom, com Jordi Agustí i Salvador Moyà, aquell antic director i aquest actual director de l'Institut Català de Paleontologia, han pogut formar un equip de treball i estudi que fa recerca i treball de camp i publica i fa pedagogia: entre d'altres, Àngel Galobart, Josep Fortuny, Rodrigo Gaete, Bernat Vila, Alba Vicente, Novel·la Razzolinni i el ja esmentat Jordi Galindo, el *sabueso de Sabadell*, pel nas fi que té davant

d'un jaciment inèdit -així era com l'anomenava la malaguanyada geòloga Nieves López, de la Universitat Complutense de Madrid, recordada pels seus estudis sobre els dinosaures a la conca de Tremp i el seu ajut en les fetes a la vall de Sallent-. El Jordi Galindo ha estat el coordinador de fer el traspàs de material i adequació del nou museu.

LA PALEONTOLOGIA CATALANA TÉ UN ESPLET DE GENT JOVE I TREBALLADORA QUE APORTA SEMPRE COSES

És a dir, i per resumir, que la paleontologia catalana té un esplet de gent jove i treballadora a qui no fa mandra encetar nous projectes i aportar nous fruits a la ciència

per poder-la fer conèixer al públic en general. Basats en les recerques a Coll de Nargó, n'han publicat quatre articles en revistes internacionals i acaba de publicar-se una tesi doctoral, d'Albert Garcia Sellés, sobre el registre oològic dels Pirineus, focalitzada a Nargó.

Amb aquest esperit de conèixer i divulgar, va ser com es van iniciar, fa gairebé una quinzena d'anys, les recerques paleontològiques oficials al terme de Coll de Nargó. Hem de dir que, abans, ja des de final dels anys cinquanta, hi havien fet estudi de camp paleontològics francesos i sobretot alemanys, amb publicacions referides a ous de dinosaures, però sense haver materialitzat cap excavació legal. Amb això vull dir que van fer-ne alguna d'il·legal, sense els corresponents permisos de la Generalitat de Catalunya, d'amagat i pensant que podrien

endur-se un parell de niuades de dinosaures sense que ningú els digués res. Això passava l'any 1997 i per sort, es va poder evitar. Seria llarg explicar ara com i de quina manera va anar, i ho podríem fer perquè ho vam viure en directe i a flor de pell, però algun dia sí que s'haurà de fer el relat. Fou precisament aquell intent d'espoli frustat el que va fer saltar la guspira i, tant des de la Generalitat, amb la cap de Patrimoni, Margarida Genera, com des del Consell Comarcal, amb la Maria Dolores Majoral, el Ventura Roca, el Jesús Fierro. I com des de l'ajuntament de Coll de Nargó amb l'alcalde Solà i després l'alcalde Duró i l'actual Fité, han treballat. I des d'aquell moment i fins ara amb el tinent d'alcalde Rafael Ferrer, que durant deu anys ha fet mans i mànigues per trobar les col·laboracions i els diners de totes les administracions, amb una important dotació per part de l'a-

EL MUSEU DE COLL DE NARGÓ TÉ UNA CONTRIBUCIÓ ANDORRANA, A TRAVÉS DE LA SAC

leshores conseller de Governació, Jordi Ausàs -que viu moments amargs i a qui desitgem sort-. Cal citar també l'activa participació de l'associació ADAU, amb el Josep Peralba al capdavant fins fa un any i ara amb el Jordi Capdevila i la dels voluntaris que fan de guia al museu.

Per acabar, hem de parlar de la contribució andorranera. A banda de ser un atractiu turístic per als visitants d'Andorra, al museu de Coll de Nargó hi ha una donació de la SAC, que va contribuir en l'adquisició de fòssils i s'hi exposa una mostra molt interessant de la col·lecció inèdita de fòssils del miocè, de fa 10 milions d'anys, recollida pel doctor Josep Duró Farràs a l'Urgell a mitjan segle XX i cedida a l'ICP per la família Duró-Vidal, una contribució extraordinària que ajuda en la projecció del patrimoni paleontològic del Pirineu. Per molts anys!

BPA BANCA PRIVADA D'ANDORRA

Fons gestionats per 4 dels 20 millors gestors d'Europa segons Citywire

BPA FONS DOLPHIN EQUITIES FI 0072

Informació tècnica a 19/07/2012

DATA INICI DEL FONS	03/07/06
PATRIMONI	183.500.946 EUR
VALOR LIQUIDATIU A LA DATA	92,56 EUR
RENDIMENT INTERANUAL	-20,85 %
TAE DES DE L'INICI	-1,27 %

BPA FONS IBÈRIC ACCIONS FI 0006

Informació tècnica a 19/07/2012

DATA INICI DEL FONS	02/06/09
PATRIMONI	7.369.049 EUR
VALOR LIQUIDATIU A LA DATA	85,34 EUR
RENDIMENT INTERANUAL	-20,90 %
TAE DES DE L'INICI	-4,94 %

www.bpa.ad

Entitat depositària:
Banca Privada d'Andorra, SA
Entitat gestora:
BPA Fons, SAU

Les rendibilitats expressades
no pressuposen rendibilitats futures

SEGIRE

21/07/2012

CERTÀMENS MÚSICA

Bescaran celebra avui la novena Trobada de Cantautors

Cançó d'autor

Trobada de cantautors.

Bescaran. 20 de juliol. 19.00 h.

La novena edició de la Trobada de Cantautors de Bescaran se celebra avui, a partir de les set de la tarda, a Bescaran, amb un cartell més reduït que altres anys a causa dels ajustos pressupos-

taris de l'ajuntament. Entre els participants, s'ha d'assenyalar el grup Barri's, que va guanyar l'any passat el Premi Bescaran Cançoner 2011, la jove cantautora Meritxell Gené i Pau Saura, que ja és veterà en aquest festival. En total, són sis els grups convidats a la novena Trobada de Cantautors.

SEGIRE (AGENDA)

21/07/2012

MÚSICA

18.00

BESCARAN. ALT URGELL. TOT EL MUNICIPI.

Trobada de Cantautors

Se celebra la 9a Trobada de Cantautors de Bescaran, en què participen Araki.som, Barri's, Kregades de Romanços, Mel de Melada, Meritxell Gené i Pau Saura. Després de la recepció oficial i el pregó, comencen els concerts. L'entrega de premis al guanyador tanca aquest certamen.

SEGUIE

22/07/2012

HISTÒRIA RUTES NATURALS

Un trajecte de 200 quilòmetres per quatre parcs naturals

LA SEU D'URGELL | El Consell Regulador del Camí dels Bons Homes, utilitzat pels càtars en la seua fugida de les croades i la inquisició, vol allargar l'itinerari

de 189 a 200 quilòmetres amb la creació d'una nova ruta en el recorregut entre Queralt (Berguedà) i Castell de Montsegur (a l'Arieja francesa), passant pel

Pallars Sobirà i l'Alt Urgell.

D'aquesta manera, el camí passaria pel Parc Natural de l'Alt Pirineu, el Cadí-Moixeró i dos zones naturals gal·les.

ESTEFANIA ESCOLAJACN

Dos joves en un dels bells paisatges d'aquest recorregut.

Una empresa porta a Bellver el turisme de la bici elèctrica

► L'empresa de gestió forestal de Montellà crea dos centres de sortides amb 'burricleta' a la Cerdanya i l'Alt Urgell per impulsar rutes de natura

El centre Burricleta de Bellver de Cerdanya, situat a la nova oficina del parc del Cadí de Talló

M. S. | BELLVER DE CERDANYA

■ Arriben noves formes de turisme al Pirineu. L'empresa de Montellà especialitzada en gestió forestal Socarrel ha introduït a la Cerdanya i l'Alt Urgell el turisme sostenible de la Burricleta, una bicicleta elèctrica adaptada a l'entorn rural i de muntanya.

L'empresa cerdana va inaugurar ahir a la Seu el Centre Burricleta Alt Urgell Cerdanya, que presta serveis a les dues comarques per bé que també ha obert un espai Burricleta a Bellver per fer front a la demanda de la Batllia. El projecte de Socarrel pretén implantar un turisme que respecta el medi ambient amb el vehicle més sostenible. Les responsables de l'empresa han preparat rutes per carretera i camins que permeten descobrir, entre d'altres indrets, el Baridà, la Batllia, la vall de Bastanist, la de Ridolaina, la del Segre pels en-

torns de la Seu o l'Urgellet. També s'han preparat rutes tematitzades que relacionen els indrets amb la seva història o les llegendes que se n'expliquen, com ara Terra de Bandolers o Territori Moztzuma pels camins que voltien Montellà de Cadí.

De moment el projecte ha posat a disposició de pirinencs i visitants 30 burricletes per a grans i nou més petites per a nens i en els propers dies n'oferirà més per afrontar la campanya turística d'estiu. El preu per llogar les bicis és de 25 euros el mig dia i 30 el dia sencer per als adults. Hi ha tarifes reduïdes per als petits. Les rutes van autoguiades amb aparell GPS per permetre descobrir els principals racons de les dues comarques a aquell qui no hi ha estat mai. El lloguer de les burricletes inclou, a més de l'assegurança, una hama-

ca per si l'usuari vol descansar a mig trajecte i un equip de pícnic per poder fer un dinar a l'aire lliure. El Centre Burricleta Alt Urgell Cerdanya de la Seu també ven bicicletes elèctriques per mirar d'estendre'n l'ús entre la població.

Les burricletes tenen una autonomia de més de 60 quilòmetres i permet als usuaris tant pedalar a les baixades o al pla com deixar-se portar a les pujades. Això fa especialment atractiu aquest mitjà de transport, ja que fa possible una descoberta diferent i més propera al territori que no pas quan es fa en cotxe, segons han explicat les responsables de Socarrel. Les responsables de l'empresa d'enginyeria forestal han remarcat que el turisme amb la bicicleta elèctrica s'emmotlla a la mateixa filosofia de l'empresa, de manera que fomenta un coneixement de la natura a un ritme humà amb respecte per l'entorn.

REGIÓ 7

23/07/2012

Dos treballadors fent tasques de desbrossament dels boscos

Agricultura rebaixa el risc de foc al Cadí oest

M. S. | EL PONT DE BAR

■ L'entitat d'estalvis la Caixa i el departament d'Agricultura de la Generalitat han començat els treballs de prevenció d'incendis forestals i de millora d'hàbitats al sector de ponent de la serra del Cadí.

Les tasques es fan perquè el Parc Natural del Cadí ha detectat que a la zona oest del territori hi ha punts crítics pels quals poden entrar grans incendis de conse-

qüències «devastadores», segons un comunitat del mateix Parc. L'actuació permet desbrossar els boscos, eliminar arbres per tal d'aclarir-los i retirar les restes vegetals que hi sobren. A més, el projecte permet millorar l'hàbitat d'espècies com ara el cabirol, la perdiu xerra i altres ocells. La feina la fa un grup de treballadors amb risc d'exclusió social amb la Fundació Ingegra Pirineus.

El Govern inicia el procés per ampliar el parc de l'Alt Pirineu

REDACCIÓ | BERGA

■ El departament de Territori i Sostenibilitat ha iniciat el procés per a l'ampliació del parc natural de l'Alt Pirineu. Així ho va anunciar, ahir, a Tremp, el conseller Lluís Recoder. Aquesta ampliació es fa atenent la petició de diferents pobles que ja formen part del paratge protegit, que volen incloure-hi més zones dels seus municipis. Entre aquests, ho ha demanat les Valls de Valira a l'Alt Urgell. A hores d'ara no hi ha calendari de l'ampliació. Aquest procés comença nou anys després de la creació d'aquest parc natural, amb gairebé 70.000 hectàrees.

REGIÓ 7

23/07/2012

La reclamació per la gratuïtat del túnel del Cadí genera sis quilòmetres de cues

► Un centenar de persones clamen contra el peatge del Moixeró i que es privatitzi la concessió

D. C. I TÚNEL DEL CADÍ

■ La concentració en contra de la privatització del túnel del Cadí i a favor de la seva gratuïtat, en què van participar un centenar de persones, va provocar, ahir, a mitja tarda, uns sis quilòmetres de cues en sentit Barcelona. La convocatòria la va liderar Solidaritat per la Independència (SI) i la plataforma popular en contra de pagar els peatges.

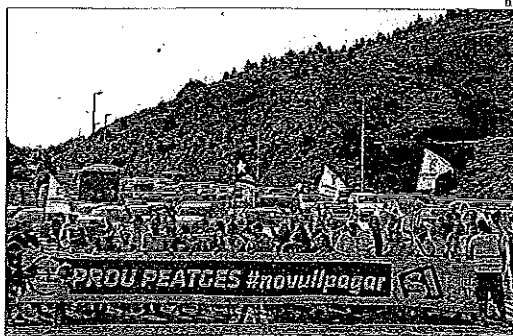
Els convocants van concentrar-se a l'àrea de servei del túnel del Cadí, gairebé a les 6 de la tarda, prop de mitja hora més tard del previst. Allà es va formar la caravana de vehicles que va incorporar-se a la C-16 en direcció sud cap a Barcelona. Van circular lentament fins a les envistes de les cabines del peatge. Una cinquantena de persones van baixar dels cotxes i van desplegar una gran pancarta en contra dels peatges i van iniciar així la protesta. De mica en mica van anar avançant cridant consignes antipeatge. Les persones que es van quedar conduint els vehicles dels manifestants els van fer avançar fins a situar-los ben bé davant de la zona de cobrament. Amb els diputats Uriel Bertran i Toni Strubell del SI al capdavant i la presència escadussera de ciutadans de la Cerdanya i del Berguedà, la consigna més repetida va ser «no vull pagar els peatges de CiU». Va ser aleshores, a partir de les 6 de la tarda, que es va començar a generar la cua quan les persones que volien travessar el forat del Moixeró, al-

La Cerdanya viu un «apartheid», diu el SI

■ El diputat del SI Toni Strubell va titllar «d'apartheid» la situació de discriminació que viu la Cerdanya en comparació amb la Vall d'Aran, on passar pel túnel de Vielha construït durant el franquisme és gratis. «La democràcia no ha solucionat la situació d'aïllament que viu la Cerdanya». Així ho va dir el parlamentari a Puigcerdà, on es va llegir un manifest en la jornada reivindicativa d'ahir.

guns residents de cap de setmana de la Cerdanya, es van trobar la carretera C-16 tallada. I van haver de prendre paciència ja que el tall va durar mitja hora, tal com s'havia anunciat. Tanmateix, aprofitant un descuit dels convocants, que van deixar lliure el carril del Tele-tac, la policia catalana va poder desviar uns quants cotxes i fins i tot un autocar que van passar. En adonar-se d'aquesta circumstància els manifestants van reaccionar ràpidament, posant-se també davant d'aquest carril, tapant-lo i fins i tot Uriel Bertran hi va entrar amb un vehicle per impedir que hi passés ningú més. L'acció va transcorrer sense incidents per bé que alguns conductors van manifestar el seu malestar per aquest tall que els va retenir a la carretera.

D'altres com un dels partici-

A dalt, els manifestants abans de les cabines del peatge del túnel en direcció a Barcelona. A baix, conductors atrapats a la cua i l'observen

pants de la Cerdanya, Pau Trigo, taxista de professió, deia que cal que el túnel del Cadí tingui «un peatge tou d'uns dos euros» ja que l'actual per a turismes que és de

12,16 euros és massa costós i té un efecte dissuasiu. Un peatge més econòmic permetria que més visitants arribessin a la comarca, defensava Trigo.

BON DIA

23/07/2012

8 CERCADANYA

El quart #novullpagar arriba al túnel del Cadí i Puigcerdà

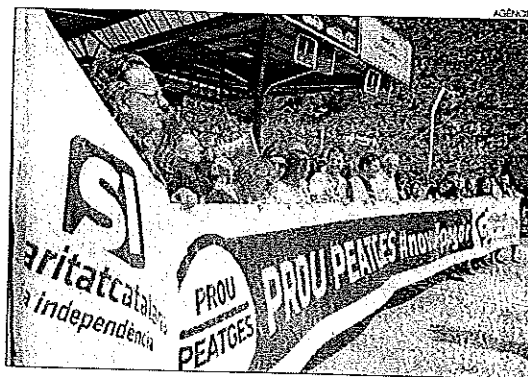
A la capital cerdana desenes de persones denuncien la discriminació

REDACCIÓ / AGÈNCIES
PUIGCERDÀ

Una cinquantena de vehicles van participar ahir en el quart #novullpagar popular, que aquest cop es va concentrar al túnel del Cadí i amb una motivació doble: protestar contra els peatges en general del territori català i també contra la privatització del túnel.

D'aquesta manera, la comitiva va partir al matí de Bagà (Berguedà) per adreçar-se cap al túnel del Cadí, i un cop hi van ser van tallar el trànsit uns vint minuts per mostrar els seus punts de denúncia. Així, un cop tota la comitiva va arribar al túnel, van desplegar una pancarta en què es mostrava el lema "#novullpagar" i després d'aquesta protesta van passar pel peatge sense pagar, cap a dos quarts d'una del migdia.

Els diputats de Solidaritat Catalana per la Independència (SI), Uriel Bertran i Toni Strubell, van acompanyar la comitiva fins a Puigcerdà. I a la plaça de la Vila de la capital de la Cerdanya es va llegir un manifest per criticar especialment la privatització del túnel, fet que suposarà "un regal de centenars de milions a Abertis", segons va posar en relleu Bertran.

Un moment de la protesta, ahir.

Strubell recorda que Vielha té un túnel gratuït, mentre que la Cerdanya ha de pagar

A Puigcerdà es van unir desenes de veïns de la Cerdanya a la iniciativa per denunciar el greuge comparatiu que pateix la comarca respecte a d'altres, com la Vall d'Aran.

"APARTHEID"

Durant l'acte Toni Strubell va titllar d'"apartheid" la situació de discriminació que viu la co-

Des de SI creuen que la privatització suposa "un regal de centenars de milions a Abertis"

marca cerdana, ja que va recordar que mentre que Vielha té un túnel d'accés gratuït "fet pel franquisme", la Cerdanya viu en una situació d'"aïllament". Per tant, va afegir el diputat de Solidaritat Catalana per la Independència, hi ha la necessitat que existeixi la gratuïtat del túnel del Cadí, per acabar amb aquesta situació. ■

SEGRE

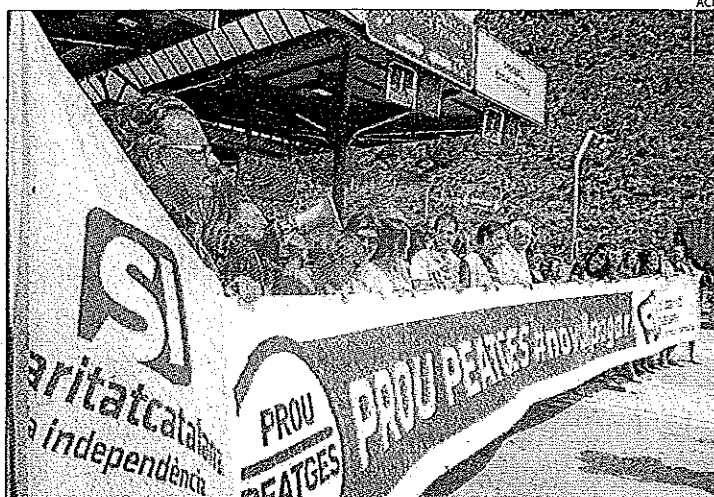
23/07/2012

PEATGES PROTESTA

El col·lectiu Novullpagar exigeix la gratuïtat del túnel del Cadí

[PUIGCERDÀ] Uns 50 vehicles van participar ahir en el quart #novullpagar popular, aquesta vegada concentrat al túnel del Cadí i amb una doble motivació: protestar contra els peatges i també contra la privatització del túnel. La comitiva va sortir de Bagà (Berguedà) per dirigir-se cap al túnel del Cadí, on van tallar el trànsit uns 20 minuts abans de passar pel peatge sense pagar.

Els diputats de SI Uriel Bertran i Toni Strubell van acompanyar la comitiva fins a Puigcerdà. A la plaça de la Vila de la capital de la Cerdanya es va llegir un manifest per criticar la privatització del túnel, cosa que suposarà "un regal de centenars de milions a Abertis", segons Bertran. Desenes de veïns de Puigcerdà també es van unir a la marxa per denunciar el greu

Un moment de la concentració d'ahir al túnel del Cadí.

ge comparatiu que pateix la comarca respecte a la Val d'Aran. Strubell va titllar d'*apartheid* la situació de discriminació, ja que mentre Vielha té un túnel

d'accés gratuït, la Cerdanya viu en situació "d'aïllament". Per aquest motiu, el diputat de SI va insistir en la gratuïtat del túnel del Cadí.

Diari d'Andorra

21/07/2012

| TRÀNSIT |

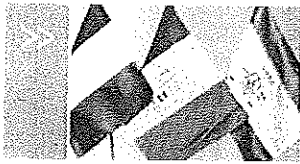
Lleugera millora del resident espanyol de 58 anys accidentat dimecres a l'N-145

Àngel C. L., el resident espanyol de 58 anys que dimecres va patir un greu accident a la carretera N-145 a l'altura de Vall de Valira, encara es troba en estat crític tot i que ha experimentat una lleugera milloria, segons fonts de l'hospital Arnau de Vilanova, on resta ingressat des del dia de la topada. L'home segueix a la unitat de cures intensives (UCI) del centre hospitalari català, on el tracten del politraumatisme que li va produir la topa-

Lloc de l'accident.

da frontal que va tenir amb un altre vehicle quan circulava amb una furgoneta amb matrícula andorrana per la carretera que uneix Andorra amb la Seu d'Urgell. El resident espanyol, que també es troba inestable hemodinàmicament, segueix amb ventilació mecànica i vigilat les 24 hores del dia a l'UCI del centre hospitalari. Es tracta de l'únic ferit d'un accident en què van estar implicats quatre vehicles.

OPERATIU
TRIPARTIT

Tema del dia

EL VALOR POSAT AL MERCAT SUPERA ELS DEU MILIONS D'EUROS

Comissats 3,3 milions de paquets

L'operació Aramis, promoguda per les duanes andorrana, espanyola i francesa, va aconseguir en 15 dies comissar milions de paquets en diverses accions ■ És la primera actuació conjunta contra el tràfic il·legal

RICARD POY
Andorra la Vella

L'operació Aramis ha estat la primera actuació a tres bandes entre les duanes andorrana, espanyola i francesa contra el contraban de tabac provinent del Principat. Del 21 de maig al 4 de juny es van desenvolupar diverses accions coordinades que van permetre comissar 3,3 milions de paquets de tabac entre les captures fetes en recintes duaners i en els controls de carretera o muntanya. A més, també s'han confiscat 400 cigars havans. La primera fase operativa, segons va informar ahir el govern espanyol, es va centrar en l'intercanvi d'informació entre els tres països sobre les organitzacions especialitzades en el contraban de tabac. Posteriorment les direccions regionals de duanes de Tolosa, Perpinyà, Catalunya i Andorra van acordar l'entrada en funcionament de patrulles conjuntes. Un altre dels operatius va consistir en la intensificació dels controls en els passos fronterers d'Andorra cap a França i Espanya.

L'executiu espanyol va comunicar ahir que l'operació Aramis ha permès comprovar la capacitat de mobilització a l'hora de plantejar controls conjunts i accions coordinades contra el contraban de tabac. Per constatar el volum de l'operatiu només cal veure quines són les xifres de comís d'Espanya en el primer semestre. Han estat 5,8 milions de paquets en tot el territori espanyol, quan només en quinze dies l'operació Aramis ha suposat interceptar-ne 3,3 milions. El valor posat en el mercat del tabac comissat en aquest operatiu supera els deu milions d'euros.

INCREMENT DEL CONTRABAN

Si l'augment del contraban de tabac a Espanya ha estat molt fort en el primer semestre, amb un 27% més que el 2011, el percentatge a Catalunya encara és el doble: el 55%. Aquestes xifres facilitades per l'Agència Tributària fixen que a Catalunya el tabac il·legal entra per dues vies fonamentals. Una és la província de Lleida, amb els paquets provinents del Principat, i l'altra és el port de Barcelona. L'Agència Tributària destaca que el tabac de

INTERCEPTAT TABAC PER VALOR DE 32.000 EUROS A VALLS DE VALIRA

La guàrdia civil va detenir ahir M. G. F., espanyol de 27 anys, amb 32.000 paquets de tabac de contraban valorat en més de 115.000 euros. Els fets van passar a les onze de la nit quan els agents van

interceptar en una pista forestal a la zona de la Rabassa, al terme municipal de Valls de Valira, una furgoneta Fiat Ducato amb matrícula andorrana que circulava amb els llums apagats.

LES CLAUS

1 ORIGEN PREOCUPA L'AUGMENT DEL CONTRABAN

França i Espanya estan molt preocupades per l'increment del contraban provinent d'Andorra. Per aquest motiu van impulsar un operatiu conjunt amb el Principat per coordinar accions. L'objectiu era colpejar les organitzacions especialitzades en el tràfic il·legal.

provinença il·legal (aquí també s'inclou el falsificat amb origen a la Xina) ha passat de ser un 0,5% del total que es consumia a Espanya a principi del 2011 a un 8% actualment.

2 DESENVOLUPAMENT ACTUACIONS DURANT DUES SETMANES

L'operatiu Aramis va suposar que durant dues setmanes (final de maig i principi de juny) s'incrementessin les accions anticontraban tant a les duanes hispanoandorrana i francoandorrana com en els controls que es fan de carretera i de muntanya.

L'agudització de la crisi, segons el govern espanyol, ha derivat en un canvi substancial en el negoci del tabac il·legal. L'any 2010 més del 80% de les aprehensions corresponien a tabac que estava de

3 RESULTAT MÉS DE TRES MILIONS DE PAQUETS COMISSATS

Les diferents accions conjuntes van suposar el comís de 3,3 milions de paquets de tabac. Es tracta de la confiscació més important d'un operatiu durant el 2012. Durant aquest any Espanya en total ha comissat 5,8 milions de paquets en tot el territori.

pas a Espanya però que tenia com a objectiu final altres països europeus. Avui la major part dels paquets que entren il·licitament són per a consum intern. Hi ha un altre gran canvi. En l'última

dècada el gruix fonamental del que arribava d'amagat corresponia a tabac falsificat provinent de la Xina i de l'Àfrica. Actualment la majoria correspon a tabac legítim però que ha entrat de contraban.

El sotsdirector general d'operacions de vigilància duanera, Manuel Montesinos, va indicar que el fort increment del contraban "no està vinculat a la fiscalitat espanyola, perquè al nord d'Europa és encara més forta, sinó a la crisi, perquè ara hi ha més gent susceptible de ser captada per les organitzacions de traficants". Montesinos hi afegeix que al mateix temps "hi ha una nova i forta demanda de tabac barat" lligat a la pèrdua de poder adquisitiu de molts ciutadans, mentre que "no hi ha una mala percepció social a diferència del tràfic de drogues".

L'informe sobre l'avantprojecte per a la reforma de les administracions locals preveu la dissolució de les 54 entitats municipals descentralitzades de Lleida, que són un 85 % de les que hi ha a Catalunya. El Govern considera que amb aquesta i altres mesures reduirà la despesa pública. Els alcaldes hi veuen el principi del final dels seus pobles.

ADMINISTRACIÓ LOCAL REFORMES

El Govern projecta suprimir les 54 entitats descentralitzades de Lleida

Són el 85 % de les EMD a Catalunya, que l'Estat veu costoses i prescindibles

H. CULLERÉ / X. SANTESMASSES
LLEIDA/TÀRREGA | L'avantprojecte de la llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local impulsat pel Govern preveu la "dissolució de les 3.725 entitats locals menors existents (a tot l'Estat), entre les quals hi ha les pedanies o les parròquies, que passen a ser absorbides pels ajuntaments dels quals depenguin". Entitats locals menors és la denominació que rep en la majoria de comunitats autònomes el que a Catalunya es coneix com a entitat municipal descentralitzada (EMD). A Catalunya, n'hi ha 63 i a Lleida, un total de 54.

La sentència sobre la desaparició de les EMD figura a l'informe sobre l'avantprojecte de llei que el ministeri d'Hisenda va posar sobre la taula en la reunió del Consell de Ministres el passat el divendres dia 13.

L'objectiu és reduir despesa i duplicitats, però els alcaldes presidents d'aquestes entitats creuen que aquesta decisió aconseguirà tot el contrari i suposarà la desaparició de molts pobles petits ara habitats. L'Estat considera que el conjunt de mesures per evitar duplicitats i "eliminar competències impròpies" suposarà un estalvi de 3.500 milions d'euros. Entre aquestes destaca la cessió a les diputacions de bona part de les competències dels municipis de menys de 20.000 habitants. Però l'estalvi per l'eliminació de les entitats municipals descentralitzades no està quantificat.

La mateixa Diputació de Lleida va aprovar divendres passat un manifest institucional contra aquesta i la resta de mesures que suposen una "ingerència" en l'autonomia municipal. El vicepresident Pau Perdices considera que les EMD tenen un cost pròxim a "zero", ja que bona part de la tasca que desenvolupen els presidents i vocals (assimilables a alcaldes i regidors en un ajuntament) són voluntaris i gratuïts.

Segons el Govern, el 70 per cent de les entitats locals menors no compleixen l'obligació de presentar comptes cada any. Tampoc ho fa el 71,3 per cent de les mancomunitats a Espanya, i l'Estat preveu suprimir aquelles que la seua sostenibilitat financera no estigui assegurada. Les seues competències també passaran a dependre de les diputacions.

ENTITATS, MUNICIPIS I COMARQUES

Pirineu. El 70% de les EMD de Lleida són al Pirineu, sobretot, entre l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà i Aran. A la foto, Os de Civís.

Municipis. Lleida té 231 municipis i cap, tret de la capital, supera els 20.000 habitants. Riu de Cerdanya és el més jove.

Catalunya. La presidència de l'associació d'EMD a Catalunya l'ostenta Vall d'Areny, una entitat amb més de 7.000 habitants.

ENTITAT MUNICIPAL DESCENTRALITZADA	MUNICIPI/COMARCA	ENTITAT MUNICIPAL DESCENTRALITZADA	MUNICIPI/COMARCA
Ainet de Besan	Alins/Pallars Sobirà	Isil i Alòs	Alt Àneu/Pallars Sobirà
Araós	Alins/Pallars Sobirà	Josa de Cadí	Josa/Alt Urgell
Arcavell i la Farga de Moles	Valls de Valira/Alt Urgell	Manyanet	Sarroca/Pallars Jussà
Arestuï	Llavorsí/Pallars Sobirà	Montenartró	Llavorsí/Pallars Sobirà
Arròs e Vila	Vielha/Val d'Aran	Os de Civís	Valls de Valira/Alt Urgell
Arró	Es Bòrdes/Val d'Aran	Pi	Cerdanya
Ars	Valls de Valira/Alt Urgell	Pia de la Font	Gimenells/Segrià
Arties e Garós	Naut Aran/Val d'Aran	Raimat	Lleida/Segrià
Arànsér	Lles/Cerdanya	Rocallaura	Vallbona/Urgell
Asnurri	Valls de Valira/Alt Urgell	Sant Joan Fumat	Valls de Valira/Alt Urgell
Aubèrt e Betlan	Vielha/Val d'Aran	Santa Maria de Meià	Vilanova de Meià/Noguera
Bagergue	Naut Aran/Val d'Aran	Seana	Bellpuig/Urgell
Balasca	Llavorsí/Pallars Sobirà	Sellui	Baix Pallars/Pallars Sobirà
Baldomar	Artesa de S./Noguera	Senet	Vilaller/Alta Ribagorça
Bescaran	Valls de Valira/Alt Urgell	Sorpe	Alt Àneu/Pallars Sobirà
Betren	Vielha/Val d'Aran	Sossís	Conca de Dalt/Pallars Jussà
Canalda	Odèn/Solsonès	Sucs	Lleida/Segrià
Casau	Vielha/Val d'Aran	Talladell	Tàrraga/Urgell
Civís	Valls de Valira/Alt Urgell	Taus	Valls d'Aguilar/Alt Urgell
Durro i Sarais	Val de Boi/A. Ribagorça	Tornafort	Soriguera/Pallars Sobirà
Escunhau e Casarilh	Vielha/Val d'Aran	Tredós	Naut Aran/Val d'Aran
Espui	T. Capdella/Pallars Jussà	Unha	Naut Aran/Val d'Aran
Fontllonga i Ametlla	Camarasa/Noguera	Vila i Vall de Castellibò	Monferrer/Alt Urgell
Gausac	Vielha/Val d'Aran	Vilac	Vielha/Val d'Aran
Gerb	Os Balaguer/Noguera	Vilamitjana	Tremp/Pallars Jussà
Gessa	Naut Aran/Val d'Aran	Villec i Estana	Montellà/Cerdanya
Guàrdia d'Ares	Valls d'Aguilar/Alt Urgell	Àreu	Alins/Pallars Sobirà

LES MESURES

Competències

■ El projecte haurà d'aclarir les competències municipals per evitar duplicitats i eliminar les competències impròpies, amb un estalvi estimat de 3.500 milions.

Entitats menors

■ Se suprimeixen les 3.725 entitats locals menors.

Mancomunitats

■ S'eliminaran les mancomunitats que no tinguin una sostenibilitat financera assegurada.

Interventor de l'Estat

■ S'enforteix la figura de l'interventor municipal, que passarà a dependre funcionalment de l'Administració de l'Estat.

Sous

■ Cap alcalde ni president de Diputació podrà cobrar més que un ministre (68.981,88 euros). Els barems es decidiran en els pressupostos generals i hauran de publicar-se.

Regidors

■ Per a les properes eleccions municipals s'eliminaran 21.338 regidors i els municipis no podran tindre més de 35 regidors.

Sanejar el dèficit

■ El text estableix un període transitori perquè les entitats corregixin el dèficit (fins al 31 de desembre del 2014) i, en cas contrari, es dissolguin l'1 d'agost del 2014.

ENTREVISTA

"Serà l'abandó i la regressió de molts pobles"

Pere Domingo

PRESIDENT DE L'ENTITAT MUNICIPAL DESCENTRALITZADA DEL TALLADELL

L'eliminació de les EMD suposarà, per al president de la del Talladell, Pere Domingo, "l'abandó i la regressió de molts pobles". Segons Domingo, la proposta és un error que no s'ha plantejat ni des del punt de vista de l'estalvi ni de l'efi-

ciència. És un treball que es porta a terme de forma altruista ("un vocal cobra poc més de 200 euros a l'any per assistències als plens") i que permet decidir des de l'escala més pròxima als veïns sobre les seues necessitats i projectes, "molts dels quals els portem a terme els mateixos veïns sense cobrar".

Després de 40 anys com a nucli agregat de Tàrraga, el Talladell va aconseguir fa dos

anys ser una EMD. Això li ha permès passar d'un pressupost de 30.000 euros anuals a un de 140.000. "Amb aquests diners financem els serveis municipals i dissenyem com volem que sigui el futur del nostre poble. Tota la població està implicada en els assumptes del poble. Tenim les mateixes competències que qualsevol municipi excepte endeutar-nos, expropiar i fer plans urbanístics generals", va afirmar.

7D ▶ EL PERSONATGE DE LA SETMANA

Jordi Ausàs Coll

Quan la vida deixa de concedir privilegis

L'exalcalde de la Seu d'Urgell i exconseller de Governació ha astorat tothom en ser detingut per contraban de tabac

Xavier Domènech

MANRESA

Sempre he estat un privilegiat, ho reconec. Des del punt de vista personal i des del punt de vista polític. Així s'autoqualificava Jordi Ausàs i Coll pocs dies després de la seva arribada a la conselleria de Governació de la Generalitat, l'any 2008. Els cronistes polítics estan d'acord que la seva carrera política ha tingut alguns cops de sort. Va passar l'any 1995, quan va entrar com a diputat al Parlament de Catalunya quan pocs ho imaginaven, gràcies als resultats inesperadament alts del seu partit, Esquerra Republicana de Catalunya. Però al costat de la sort hi ha d'haver l'habilitat del bon tàctic que sap moure's per tenir sempre els amics oportuns i no fer-se enemics que el puguin perjudicar. Va passar l'any 2003, quan va lliar un pacte municipal amb CiU que el va fer alcalde de la Seu d'Urgell i trencar així una interminable hegemonia socialista encarnada pels vint anys de mandats de Joan Ganyet. Va passar durant la llarga crisi d'Esquerra, quan va aconseguir ser tan apreciat pels seguidors de Carod Rovira com pels de Puigercós; potser perquè ni l'un ni l'altre no veien com una amenaça aquest polític amb base i residència a dues hores i mitja de viatge de Barcelona i que no manifestava un interès especial per escalar en la política nacional. El seu aire de bon noi inofensiu no despertava desconfiança, i així ningú no va oposar resistència quan van proposar-lo com a conseller de Governació. El càrrec estava en mans de Joan Puigercós, però els pèssims resultats d'Esquerra a les eleccions generals del 2008 li van fer donar el pas de dedicar-se únicament a la direcció del partit. Ausàs va rellevar-lo i va estar en el càrrec fins al desembre del 2010, quan va cedir el despatx als guanyadors de les eleccions que van posar fi a l'etapa del tripartit.

Durant aquests dos anys i mig, Ausàs va anar posant cara de bon noi a les seves iniciatives legislatives, totes importants i cap de realment desenvolupada, potser perquè ell era l'únic que se les creia de veritat. La llei de vegueries va ser aprovada gairebé en temps de descompte, però amb tants condicionaments i tants punts febles que era impossi-

ble d'aplicar plenament sense permís de Madrid; agafant-se a això, el nou govern de CiU la va aparcar indefinidament. «Frau al catalanisme», va trobar Ausàs en la darrera entrada al seu bloc del web d'Esquerra, datat el gener del 2011. I la llei de consultes, la seva altra gran obra legislativa, va néixer entre crítiques d'insuficiència, i el moviment de consultes populars per la independència se'n va desenvolupar totalment al marge; el nou govern la va refer de cap a cap.

De sobte, la sort se li va acabar. D'un dia per altre, després d'un temps sense saber gran cosa d'ell, el país s'assabenta que ha estat detingut per contraban de tabac i que ha passat nits a la garjola fins que ha reunit els diners necessaris per pagar una fiança més alta que el sou anual del president del govern. Que la fiscalia l'acusa d'anar amunt i avall per la frontera passant cartrons d'estranguis i de formar part d'una xarxa que feia una pasta gansa amb una activitat tant antiga com les fronteres i que no es pas mal vista per la major part de la població de la zona. Però que, en la mesura que implica escapar-se el pagament d'uns impostos marcats per la llei, és tant delictiu com escamotejar l'IVA o fer trampes en la declaració de la renda. Una altra cosa és que, al mateix delictiu, se li apliqui més o menys duresa en la fase en què tot just s'està investigant. A la Seu d'Urgell es compara la fiança exigida a Ausàs amb les que són habituals, i els comptes no els quadren. Però la incomprensió mútua entre la percepció popular i les decisions del sistema judicial no són cap novetat en el nostre país. Com tampoc ho és la percepció polititzada: dins d'Esquerra corre la brama que Ausàs està pagant ser exconseller independentista de la Generalitat. Però cap dirigent no ha sortit a dir tal cosa amb la boca ben oberta. Presumpció d'innocència, suspensió cautelar de militància i mostres de no entendre res de res. Mentrestant, a les Espanyes se n'ha fet una bona escudella, i no hi ha hagut més acarnissament perquè els comentaristes de guàrdia estan massa distrets entre les retallades de Rajoy, els canvis al Poder Judicial i altres afers de gran transcendència.

Què li ha passat pel cap?, es pregunten molts que l'havien conegut, i als quals no quadra que es dediqui a coses lleugeres. No els quadra amb el perfil d'aquest pare de tres nois que, sent diputat, deia que una de les seves distraccions preferides era veure'n dos jugant a bàsquet, i una altra, anar a practicar esquí

«Faig vida al cotxe», deia quan era conseller. Ara la fiscalia l'acusa de fer vida laboral amb el cotxe, baixant tabac d'estranguis des d'Andorra, com altres

Els capellans ens explicaven que el contraban era delictiu però no era pecat, però després el Vaticà va dir que defraudar taxes i impostos sí que ho és

de fons. Nascut a la Seu el 3 de març del 1960, casat amb una urgellenca, el seu ofici abans de la política ha estat el de mestre i el de professor de català. Ha estat director d'una escola a Andorra, i com a alcalde, quan casava parelles, els recitava versos de Martí i Pol. «Els dic que m'agrada tant que un dels meus fills es diu Martí i un altre, Pol, i l'altre no es diu Miquel sinó Bernat, però se'n podia haver dit». Li agrada fer el cafè als llocs de sempre i mantenir les amistats de sempre, i si un dia es perd el primer lloc per buscar-lo és la ciutat de Roma, que l'entusiasma.

Potser per això, quan li van demanar una frase predilecta la va dir primer en italià: «piano piano si va lontano», que va traduir molt lleument al català com «de mica en mica s'omple la pica». «Faig vida al cotxe», deia quan era conseller. Ara la fiscalia l'acusa de fer vida laboral amb el cotxe, baixant tabac d'estranguis. Com si fos el personatge de Pep Cruz a la sèrie *Gran Nord*. Però a la sèrie tot acaba bé, fins i tot quan el contrabandista és detingut per la seva neboda mosso d'esquadra. La realitat és més desagradable. A la Seu hi ha un corrent de simpatia cap a la seva persona i cap al seu cas, fins i tot si realment ha fet les coses de les quals l'acusen. Es comenta que aquests són temps difícils per a un exconseller d'un partit com Esquerra, que no va pas sobrat de diners ni de càrrecs per col·locar els cessants quan perden eleccions. De gent que la passa magra n'hi ha un munt, i no tots tenen dos anys de paga, com els exconsellers. Una paga que té data de caducitat. Un horitzó difícil que

obliga a espavilar-se d'alguna manera i un coneixement del territori i un entorn humà que conviden a fer el que fa no pas tothom, però déu n'hi do. I a la memòria de tots plegats em remeto: de quan certes «labors de tabac» s'anaven a buscar necessàriament fora dels circuits oficials, i els capellans ens explicaven que el contraban era delictiu però no era pecat, perquè el regne de Déu no coneix les fronteres. Després el Vaticà va dir que defraudar a Hisenda sí que és pecat, i el contraban defraudava un munt d'impostos i taxes. Però potser no és immoral per a qui no reconeix la legitimitat de les fronteres espanyoles.

BAR JORSUS

ANTONIO EX-BODEGA ANDALUZA

Seguim amb les millors tapes
i els millors 'berberetxos' de Manresa.

OBERT TOTS ELS DIUMENGES

Carretera de Vic, 185 Manresa,
al costat del Pont de Ferro.

Catalunya desnuda la reforma

Blanes

●●●●● 5	
●●●●●●●●● 9	
●●● 3	
●●●● 4	Ahora 21

Reformado: 15

mínimo del 5% de los votos que permite obtener representación, lo que impidió a CiU y PP sumar mayoría absoluta. Pero de haberse celebrado aquellos comicios con un consistorio como el que dibuja la reforma del Gobierno (29 ediles frente a los 41 actuales), ERC seguiría decantando la mayoría en el pleno. Eso sí, el concejal decisivo habría quedado mucho más al alcance de CiU. ●

La reforma del Gobierno para reducir en un tercio el tamaño de los consistorios

CARLES CASTRO
Barcelona

Los estrategas electorales no dan puntada sin hilo. Por eso nunca andan lejos de las reformas de todo tipo que emprenden los gobiernos. Su misión es muy clara: escudriñar el impacto de una determinada iniciativa sobre la opinión pública o medir sus efectos secundarios sobre la composición de las instituciones. Y hay que añadir que, en su caso, la paranoia es uno de los mejores activos para descubrir intenciones ocultas o consecuencias imprevistas. De ahí que una reforma tan sensible como la modificación de la ley orgánica Electoral General "con objeto de reducir en un tercio el número de concejales existentes" constituya, más que ninguna otra, el tipo de medida que debería pasar previamente bajo la exigente lupa de los asesores electorales. E incluso podría ocurrir que fuese al revés: los asesores electorales estudiarían previamente los efectos de una reducción de cargos electos y explorarían qué porcentajes de disminución serían los más favorables para el partido que impulsa la medida. Y sólo tras esa comprobación cautelara, se adoptaría la decisión.

Si las cosas han ocurrido así con el anteproyecto de ley que pretende "reducir en un tercio el número de concejales" en España, eso es algo que sólo el Gobierno conoce. Pero parece indudable que todos los grupos políticos, en el poder o en la oposición, estudiarán obsesivamente en qué medida les afecta pasar de "los

IMPACTO EN LA CORRELACIÓN

La reforma apenas modificaría las actuales mayorías en las grandes ciudades

EFFECTOS ALEATORIOS

La reducción suele acentuar la ventaja del primer partido, aunque no siempre

CASTIGO A LAS MINORÍAS

Los grupos pequeños podrían perder hasta un 40% de los ediles que tienen ahora

68.578 concejales actuales a 47.240". No en vano, "en las próximas elecciones municipales se elegirán 21.338 concejales menos, lo que supone un 31,1% de reducción". Y aunque gran parte de ellos corresponden a poblaciones donde formar parte del consistorio supone más inconvenientes que ventajas, sólo la reducción que se aplicará a los ayuntamientos de las capitales de provincia afecta a centenares de cargos públicos remunerados.

En otras palabras: la reforma recortará la presencia institucional (léase también el poder y el dinero) de los partidos en el ámbito local, por lo que resulta inevitable preguntarse si afectará a todos por igual. Y en este sentido, una aproximación parcial, mediante un panel de 16 capitales co-

PP y PSOE perderán muchos concejales, pero el recorte en la cifra de ediles perjudica especialmente a los minoritarios

Efectos secundarios

respondientes a otras tantas autonomías (véase gráfico adjunto), arroja conclusiones significativas. Por ejemplo, en esas 16 ciudades la reducción de un 30% en el número de ediles supone casi 160 concejales menos. Y quedan fuera del cómputo capitales tan populosas como Alicante y Málaga, o ciudades de la magnitud de Vigo o Gijón (además de Barcelona o l'Hospitalet, que figuran en un panel específico catalán).

Ahora bien, lo más relevante de la reforma sigue siendo cómo se reparte la reducción. En cifras absolutas, los mayores damnificados son, sin duda, los dos grandes

partidos. Por ejemplo, el PP pierde más de 80 ediles en esas 16 ciudades (pasa de 251 a 169), y el PSOE, más de 40 (de 133 a 91). En cambio, Izquierda Unida pierde nueve (de 27 a 18) y UPyD, sólo tres (de siete a cuatro). Por su parte, las formaciones de ámbito local -nacionalistas o regionalistas- ceden 22 ediles (de 68 a 46).

Sin embargo, en términos relativos las pérdidas cobran otra dimensión. Así, mientras populares, socialistas, IU y nacionalistas pierden entre un 31% y un 33% de su cómputo actual, UPyD cede casi el 43% de su representación. Y aun así, la estimación es

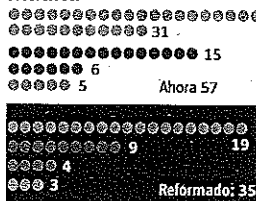
engañoso. Cuando se realizan extrapolaciones sobre localidades más pequeñas (con una cifra actual de hasta 21 concejales, lo que supone que se quedarán con 15 o menos tras la reforma), entonces las pérdidas de las formaciones minoritarias como IU se acentúan considerablemente, hasta situarse en torno al 40% de su actual contingente de ediles.

Finalmente, y no por ello menos importante, aparecen las distorsiones que pueda provocar la disminución del número de concejales sobre las actuales mayorías en los consistorios. Es cierto que la simulación arroja algún ca-

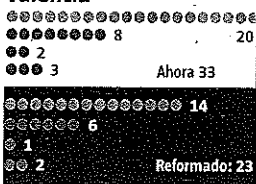
so (siempre en ayuntamientos con un máximo de 27 ediles ahora, y menos de 20 tras la reforma) en el que la reducción de concejales permitiría al partido más votado tener una mayoría absoluta que ahora no tiene, con menos del 40% del voto. Pero ello exige un nivel infrecuente de dispersión del voto opositor, pues existen ciudades más pequeñas donde la reducción de la cifra de ediles tampoco otorga la mayoría absoluta a un partido aunque roce el 44% de los votos (como le ocurriría al PSOE en Toledo).

De hecho, el caso de Zaragoza es un buen reflejo de las variadas consecuencias de la reducción. Así, el PP, con un 41,3% de los votos, se quedaría más lejos de la mayoría absoluta tras la reforma (a casi 4.500 papeletas) que con el consistorio actual (en el que se quedó sin la alcaldía por algo más de 3.000 votos). Eso sí, aunque la reforma no fabrique mayorías absolutas, puede acentuar la ventaja de la formación más votada. En Getafe, por ejemplo, el PP está ahora a dos ediles de la mayoría y suma uno menos que la izquierda. Tras la reforma, los populares se quedarían a un concejal de la mayoría absoluta y sumarían los mismos que PSOE e IU.

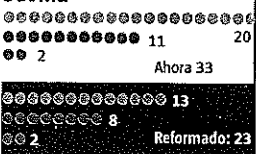
Madrid

Valencia

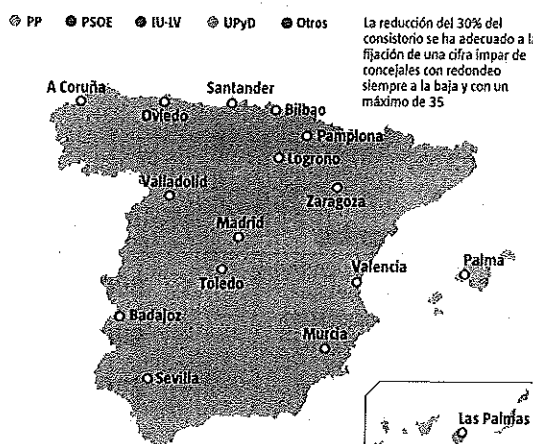
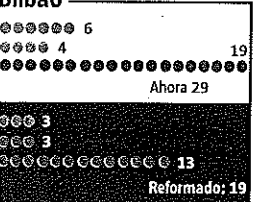
Sevilla

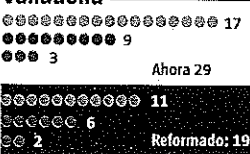
Zaragoza

Bilbao

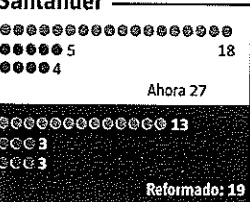
Valladolid

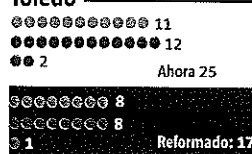
A Coruña

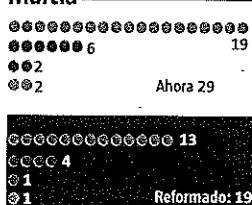
Santander

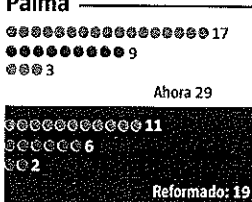
Toledo

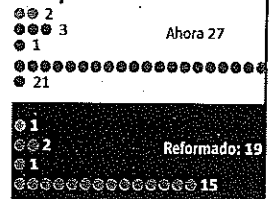
Murcia

Palma

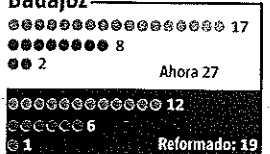
Pamplona

Oviedo

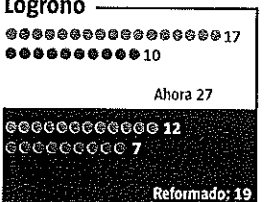
Badajoz

Las Palmas

Logroño

FUENTE: elaboración propia

Josep Ramos Rocarols, Cristina Graell / LA VANGUARDIA